

SA wasdee ctuary

Vol 41 : 3Q16

ฉบับที่ 41 ประจำไตรมาสที่ 3 ปี 2559

Sponsored by

Society of Actuaries of Thailand (SOAT)

รักสบาย หรือ รักสุขภาพ
คุณกำหนดเอง

มาเปลี่ยนแปลงตัวเองไปกับ AIA Vitality

โครงการดูแลสุขภาพ ที่พัฒนาขึ้นบนพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ พร้อมผลักดันให้คุณมีสุขภาพดียิ่งขึ้น
ยิ่งกว่านั้นคุณจะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันของแบบประกันที่เข้าร่วมโครงการเอไอเอ ไรทลิสต์สูงสุดถึง 25%
และส่วนลดต่างๆ จากพันธมิตรอีกมากมาย สิทธิพิเศษเฉพาะสมาชิกเอไอเอ ไรทลิสต์เท่านั้น

สุขภาพดี คุณกำหนดเอง

สนใจติดต่อตัวแทนเอไอเอ หรือโทร. 1581 ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ aiavitality.co.th

Live Life With **Vitality**

เข้าใจชีวิต เข้าใจคุณ
THE REAL LIFE COMPANY

หมายเหตุ: • เงื่อนไขของกาบได้รับสิทธิประโยชน์ต่างๆ เป็นไปตามข้อกำหนดของบริษัท เอไอเอ จำกัด และพันธมิตร รายละเอียดเพิ่มเติมที่ aiavitality.co.th
• การมีสุขภาพที่ดีนั้นเกิดจากหลายปัจจัย รวมถึงพื้นฐานสุขภาพของสมาชิกโครงการด้วย

Hello from Editor!

พิเชฐ เจียรมณีทวีสิน (ทอมมี่)
บรรณาธิการ

สวัสดีครับ เพลอแปดเดียวเราเดินทางกันมาถึงไตรมาสที่ 3 ของปี 2559 กันแล้ว ฉบับนี้เรามาดูติดตามกันว่าไตรมาสที่ผ่านมา ทางสมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งประเทศไทย ได้ดำเนินการอะไรไปบ้างใน “ก้าวไปกับสมาคมแอกซัวร์ไทย” ต้องบอกว่าสมาคมฯ ของเราได้ดำเนินการพัฒนางานการแอกซัวร์ในหลายๆ ด้านตลอดไตรมาสที่ผ่านมาจริงๆ เลยครับ

ต่อไป เราจะพาทุกท่านเข้าสู่ปัญหาระดับชาติสำหรับหลายๆ ท่านที่ยังโสดอยู่ กับ “โสด...ช่วยชาติ” เรามาดูกันว่าประเทศเพื่อนบ้านเขามีแนวคิดหรือวิธีการแก้ปัญหาประชากรคนโสดที่เพิ่มขึ้นทุกวันนี้อย่างไรบ้าง เพื่อรองรับประชากรในอนาคตของเขา เพื่อว่าหลายๆ ท่าน จะเปลี่ยนความคิดหาคนรู้ใจดีกว่าอยู่เหงาๆ คนเดียวนะครับ

ไหนๆ เราก็มีปัญหาคณิตศาสตร์ระดับชาติกันแล้ว ลองมาติดตามอีกปัญหาคลาสสิกของสังคมไทยในยุคปัจจุบัน นั่นคือการเข้าสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุ กับบทความ “ผู้สังคม...สูงวัยไทย” ลองดูกันครับ รับรองว่ามีประโยชน์แก่เพื่อนๆ ชาวสวัสดีแอกซัวร์หลายๆ

แล้วเรามาต่อกันที่ บทความต่อเนื่องจากเล่มที่แล้วเกี่ยวกับแนวคิดเรื่องของการจัดสรรสินทรัพย์ในการลงทุน

กับ “Strategic Asset Allocation (SAA) - Part II (Final)” เรามาดูกันว่าเมื่อซื้ออรรถพิจารณาอะไรบ้างเกี่ยวกับ SAA การประยุกต์ SAA และตัวอย่างการเปรียบเทียบเพื่อให้ชาวแอกซัวร์เห็นภาพกันครับ

จากนั้นมาต่อกันที่สาระดีๆ กับอีกหนึ่งคอลัมน์ซึ่งเกี่ยวกับเงินสำรองทางคณิตศาสตร์ประกันภัย นั่นคือ “Net Premium Valuation (NPV) และ Gross Premium Valuation (GPV)” เรามาดูกันว่าเงินสำรองทางคณิตศาสตร์ประกันภัยนี้มีแนวคิด ความแตกต่างอย่างไรบ้าง ตลอดจนถึงพิจารณาปัจจัยอะไรในการปฏิบัติ บอกได้เลยว่าคอลัมน์นี้คัดมาพิเศษจริงๆ

และปัจจุบันนี้การออมเงินเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องได้รับการวางแผนเป็นอย่างดี จึงขอฝากบทความที่น่าสนใจเกี่ยวกับการออมในชื่อ “บทลงโทษ...ของคนออมเงิน” เรามาดูกันว่าคนออมเงินถูกลงโทษอย่างไร กับสถานะเศรษฐกิจในยุคปัจจุบันกันครับ

และส่วน “Entertainment” ในฉบับนี้ ก็ยังคงไม่ยอมย่อหน้าคอลัมน์อื่นๆ ยังมีของรางวัลพิเศษที่น่าติดตาม เพื่อแจกให้กับชาวสวัสดีแอกซัวร์ทุกท่านครับ

สามารถดาวน์โหลดสวัสดีแอกซัวร์ย้อนหลังได้ที่ www.sawasdeeaetuary.com

CONTENTS

ฉบับที่ 41/2559

- 04 - ก้าวไปกับสมาคมแอกซัวร์ไทย
- 08 - โสด...ช่วยชาติ
- 11 - ผู้สังคม...สูงวัยไทย
- 13 - Strategic Asset Allocation (SAA) – Part II (Final)
- 18 - Net Premium Valuation (NPV) IIa: Gross Premium Valuation (GPV)
- 26 - บทลงโทษ...ของคนออมเงิน
- 28 - Entertainment

ก้าวไปกับ สมาคมแอกชัวร์ไทย

ไม่ว่าตราสที่ผ่านมา สมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งประเทศไทย เป็นตัวแทนของประเทศไทยในการเป็นศูนย์กลางการจัดสอบหลักสูตรนักคณิตศาสตร์ประกันภัยให้กับ สมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยประเทศสหรัฐอเมริกา ได้แก่ Society of Actuaries (SOA) และ Casualty Actuarial Society (CAS) สำหรับฤดูกาล Spring 2016 ณ ห้องประชุม ชั้น 2 สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย และ ห้องประชุม ชั้น 6 สมาคมประกันชีวิตไทย ระหว่างวันที่ 2-10 พฤษภาคม 2559 โดยทางสมาคมฯ จะมีการอำนวยความสะดวกสอบอีกครั้งในช่วง Fall 2016 ระหว่างวันที่ 26-31 พฤษภาคม 2559

ผลการดำเนินงานคณะกรรมการสมาคมฯ

1. คุณพิเชษฐ เจียรมณีทวีสิน เป็นตัวแทนของสมาคมฯ ในการให้สัมภาษณ์ที่งาน The Actuarial Society of Hong Kong ในการลงนิตยสาร Hong Kong Actuaries ฉบับไตรมาสที่ 2 ปี 2559 เพื่อเผยแพร่พันธกิจของสมาคมฯ แก่วงการแอกชัวร์นานาชาติ เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2559

.....

2. Mr. Andrew Chun-Wai Leung ที่ปรึกษาด้านมาตรฐานวิชาชีพ เป็นประธานการจัดงานเวิร์คช็อป Data Analytics โดยมี “Mr. Colin Priest” ให้เกียรติเป็นวิทยากรในการบรรยายและสาธิตการเรียนรู้ โดยมีบรรดาแอด்வารี อาจารย์และนักศึกษา เข้าร่วมจำนวน 32 ท่าน ณ ห้อง Training Room 231 สมาคมประกันวินาศภัยไทย เมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2559

.....

3. คุณพิเชษฐ เจียรมณีทวีสิน นายกสมาคมฯ และ ดร. จุฑาทอง จารุมิลินท กรรมการสมาคมฯ เป็นประธานการจัดงานสัมมนา Non-Life Insurance Forum 2016 ในหัวข้อ “Creating Insights -Simplifying Complexity” โดยได้รับเกียรติจาก “คุณก๊ี้เตซ อนันต์ศิริประภา” ผู้อำนวยการบริหารสมาคมประกันวินาศภัยไทยกล่าวเปิดงาน โดยมีบรรดาแอด்வารี บุคลากรจากสายงานบริหารความเสี่ยง พิจารณารับประกันภัย บัญชีการเงิน ตลอดจนอาจารย์และนักศึกษา เข้าร่วมงานจำนวนกว่า 140 ท่าน ณ โรงแรมสวิทไฮเต็ลปาร์คนายเลิศ เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2559

4. คุณพิเชษฐ เจียรมณีทวีสิน ได้รับเกียรติมอบรางวัล “นักสถิติวิชาชีพดีเด่นแห่งชาติ ประจำปี 2559” จากสมาคมสถิติแห่งประเทศไทย โดยได้มีพิธีมอบรางวัล ในงานประชุมวิชาการสถิติและสถิติประยุกต์ระดับนานาชาติ ประจำปี 2559 ภายใต้หัวข้อ “Solving Real World Problems with Statistics” ณ โรงแรม Phuket Graceland Resort & Spa จังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ 13-15 กรกฎาคม 2559

5. คุณพิเชษฐ เจียรมณีทวีสิน นายกสมาคมฯ และ ผศ.ชาฎาธมา พูลทรัพย์ อุปนายกสมาคมฯ เข้าร่วมงานเลี้ยงรับประทานอาหาร เพื่อร่วมแสดงความขอบคุณแก่บรรดาสื่อมวลชน ในการให้ความอนุเคราะห์ประชาสัมพันธ์ข่าวของสมาคมฯ อย่างต่อเนื่อง ณ ห้องอาหาร The Hourglass Restaurant ชั้น B1 โรงแรมเอทัส ลุมพินี เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2559

6. คุณพิเชฐ เจียรมณีทวีสิน นายกสสมาคมฯ คุณนิติพงษ์ ปรัชญานิमित กรรมการสมาคมฯและประธานฝ่ายมาตรฐานวิชาชีพ และ คุณนวรรตน์ ชนโชคสว่าง คณะกรรมการฝ่ายมาตรฐานวิชาชีพ เป็นประธานการจัดสัมมนา Joint Regional Seminar 2016 ในหัวข้อ “Back to the Basics - Evolving Technical Matters” โดยมีบรรดาแอด்வารีและผู้สนใจเข้าร่วมกว่า 170 ท่าน ณ โรงแรม พูลแมน กรุงเทพ กรังด์ สุภูมิวิท เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2559

โสด... ช่วยชาติ

โดย พิเชฐ เจียรมณีทวีสิน (ทอมมี่ แอคซัวร์), FSA, FIA, FSAT, FRM

ตอนนี้ก็โสด
จนเชิงจะตายอยู่แล้ว
ยังจะเอาอะไรกับ
คนโสดอีก !?

นี่คงเป็นหนึ่งในเสียงตอบรับจากคนที่เคยได้ยินเรื่องของการที่มี “แนวคิดหรือข้อเสนอ” ให้มีการจับเก็บภาษีคนโสดให้เกิดขึ้นในประเทศไทย โดยแนวคิดที่ว่านี้ได้เสนอให้มีการจัดเก็บภาษีคนโสดขึ้นมา โดยผู้ใดที่กำลังโสด (หรือไม่อยากโสด เพียงแต่ลงมาจากคานไม่ได้ก็เท่านั้น) ก็จะต้องถูกให้เสียภาษีเพิ่มขึ้น

เรื่องนี้จึงเป็นที่ฮือฮาและถูกวิพากษ์วิจารณ์กันเป็นอย่างมากจนกลายเป็นทอล์คออฟเดอะทาวน์ (talk of the town) กันไปในช่วงนั้น หลายคนอาจจะบ่นว่า ถ้าจะอยู่บนคานแล้วทำไมจะต้องเสียภาษีบนคานอีก อีกทั้งเรื่องนี้ยังพัวพันไปถึงเพศที่สามที่ไม่สามารถแต่งงานได้ ทำให้อาจนำไปสู่ปัญหาเรื่องการแบ่งแยกชนชั้น (discrimination) ขึ้นมาอีกเรื่องหนึ่งโดยไม่รู้ตัว

เหตุการณ์นั้นมันซาไปแล้ว ผมเลยขอหยิบยกตัวอย่างนี้ ขึ้นมาชวนคุยเพราะแท้ที่จริงแล้ว เรื่องนี้มีวาระซ่อนเร้น (hidden agenda) อยู่ ที่เรื่องการจัดการสัดส่วนประชากรหรือประชากรศาสตร์ของประเทศ ระหว่างคนวัยทำงานกับคนสูงอายุให้อยู่ในปริมาณที่เหมาะสม ยกตัวอย่างเช่น ในประเทศจีนเอง ก็มีการออกระเบียบการของการมีลูก ซึ่งขึ้นกับเงื่อนไขของตระกูลโคตรเหง้าว่ามีผู้สืบสกุลมาแล้วกี่คน ถ้าต้นตระกูลมีลูกน้อย ก็อะลุ่มอล่วยให้มีลูกได้มากกว่า 1 คน แต่ถ้าต้นตระกูลของทั้งฝั่งผู้ชาย

และผู้หญิงนั้นมีลูกมากกว่า 1 คน แล้วก็จะต้องเสียเงินในรูปของค่าปรับหรือภาษีเพิ่มเติมในกรณีที่ครอบครัวนั้นยังมีลูกมากกว่า 1 คนขึ้นมาอีก เป็นต้น

ส่วนประเทศสิงคโปร์เองนั้นก็จะมีกฎระเบียบที่ออกมาในรูปแบบของการลดหย่อนภาษี สำหรับคนที่ไม่โสด (หรือได้แต่งงานอยู่ด้วยกัน) หน้าซ้ำทางรัฐยังถึงขั้นส่งจดหมายเชิญไปถึงคนโสดที่ยังไม่แต่งงานให้มีการชุมนุมพบปะประสานโสดเป็นประจำทุกเดือนด้วย เพื่อที่คนในประเทศจะได้มีคู่กัน เรียกได้ว่ารัฐบาลคอยเป็นกามเทพให้เสียเอง พวกจับคู่หาคู่ (matchmaker) จึงค่อนข้างนิยมกันมากในสิงคโปร์

จากตัวอย่างของประเทศจีนและสิงคโปร์นั้น จะเห็นได้ทางภาครัฐได้ใช้ภาษีเป็นเครื่องจูงใจพฤติกรรมของคนในประเทศในการควบคุมปริมาณประชากรให้มีสัดส่วนที่เหมาะสม โดยจีนนั้นต้องการจำกัดจำนวนประชากร ซึ่งตรงข้ามกับสิงคโปร์ที่ต้องการจะเร่งผลิตจำนวนประชากร

จะเห็นได้ว่า ประเทศไทยเองก็กำลังจะประสบกับปัญหาที่มีประชากรผู้สูงอายุอยู่มากจากยุคเบบี้บูมเมอร์ (baby boomer) ทำให้ภาครัฐมีเงินไม่พอไปเลี้ยงคนกลุ่มนี้ในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คนไทยเริ่มจะมีลูกน้อยลง ทำให้ประชากรที่อยู่ในวัยทำงานค่อยๆ เหลือน้อย

ลงเมื่อเทียบกับประชากรที่อยู่ในวัยเกษียณที่กำลังเพิ่มมากขึ้น

และนั่นจึงเป็นสาเหตุที่มีแนวคิดอยากให้คนไทยหันมาแต่งงานและมีลูกกันมากขึ้น เพื่อให้เด็กที่เกิดมานี้ เป็นกำลังสำคัญในการจ่ายภาษีเข้ารัฐ และเกื้อหนุนกลุ่มคนเกษียณอายุที่ขยายตัวขึ้นอย่างก้าวกระโดด ซึ่งจะทำให้รัฐดูแลไม่ไหวในอนาคตอันใกล้ !!!

แต่สิ่งที่แนวคิดเรื่องภาษีคนโสดนี้ได้มองข้ามไปก็คือ การมีลูกมากไม่ได้หมายความว่า จะเก็บภาษีได้มากในอนาคต มีหน้าซ้ำยังอาจจะเป็นภาระของรัฐบาลในการจัดงบประมาณเพื่อชดเชยค่าส่งเสริมการศึกษาให้อยู่ในระดับมาตรฐาน เพราะถ้าบุคลากรของประเทศได้ผลผลิตออกมาอย่างไม่มีคุณภาพ ไม่

เพียงแต่รัฐจะจัดเก็บภาษีไม่ได้ แต่อาจนำมาซึ่งปัญหาของยาเสพติด ทะเลาะวิวาท รวมถึงการโจรกรรมต่าง ๆ นานาในภายหลัง

สิ่งสำคัญที่ควรจะพิจารณาในการวางแผนประชากรและจัดเก็บภาษีสำหรับอนาคตก็คือ การพัฒนาการวางแผนการเงินอย่างบูรณาการและยั่งยืนของประชาชนในประเทศ ซึ่งภาครัฐสามารถเตรียมความพร้อมของคนในยุคเบบี้บูมเมอร์ (baby boomer) ที่กำลังจะเกษียณ ให้อุ่นใจกับการออมสำหรับยามเกษียณได้ ถ้าลองคิดตามกันดูแล้วก็คงจะเห็นว่าการนี้ น่าจะเป็นการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุได้ดีที่สุด

มาดูกัน... คน 8 เจเนอเรชัน คุณอยู่ในกลุ่มไหนนะ?

ปีเกิด

- คนที่เกิดปี พ.ศ. 2426-2443**
1. Lost Generation
เป็นยุคสงครามโลกครั้งที่ 1 ปัจจุบันคนกลุ่มนี้เสียชีวิตไปหมดแล้ว
- คนที่เกิดปี พ.ศ. 2444-2467**
2. Greatest Generation
คือยุคก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นยุคในการฟื้นฟูและพัฒนาเศรษฐกิจ ผู้คนในยุคนี้ มีความเป็นทางการสูง
- คนที่เกิดปี พ.ศ. 2468-2488**
3. Silent Generation
เป็นช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 พ่อแม่คนรุ่นนี้มีความจงรักภักดีต่อมายจ้าง และประเทศชาติสูง ผู้หญิงเริ่มออกมากำงาน นอกบ้านกันมากขึ้น
- คนที่เกิดปี พ.ศ. 2489 - 2507**
4. Baby Boomer
ยุคสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 คนยุคนี้คือคนที่อายุตั้งแต่ 49 ปีขึ้นไป เป็นคนที่มีชีวิตเพื่อการทำงาน ประหยัด อุดหนุน รบคอง
- คนที่เกิดปี พ.ศ. 2508-2522**
5. Generation X
เป็นยุคที่โลกบึงกึ่งแล้ว เป็นคนวัยทำงาน โต้ทานกับการพัฒนาของวีดีโอเกม, คอมพิวเตอร์, เพลงฮิปฮอป และอาจทันดูทีวีจอขาวดำด้วย ซออะไรๆๆ ไม่ต้องเป็นทางการ เป็นตัวของตัวเองสูง มีความคิดสร้างสรรค์
- คนที่เกิดปี พ.ศ. 2523-2540**
6. Generation Y
เป็นยุคที่เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตเจริญรุ่งเรือง คนกลุ่มนี้ชอบงานด้านไอที มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถทำอะไรหลายๆ อย่างได้ในเวลาเดียวกัน เป็นคนมองโลกในแง่ดี ไม่ค่อยมีความอดทน
- คนที่เกิดปี พ.ศ. 2540 ขึ้นไป**
7. Generation Z
คือวัยของเด็กๆ นั่นเอง จะเติบโตมาพร้อมกับสิ่งอำนวยความสะดวกมากมาย ที่อยู่แวดล้อม มีความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยีต่างๆ และเรียนรู้ได้เร็ว
- คนที่เกิดปี พ.ศ. 2541 ขึ้นไป**
8. Generation C
คือกลุ่มคนยุคใหม่ที่ไม่ได้แบ่งตามอายุ เหมือน 7 เจเนอเรชันข้างบน แต่จัดกลุ่มตามพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ตและโซเชียลเน็ตเวิร์ก มีพฤติกรรมเสพติดการเลื่อนต่อ/แฮงค์ไต่ทุกเมื่อ

www.kapook.com

ดังนั้น แทนที่จะไปเก็บ “ภาษีคนโสด” เพื่อแก้ปัญหาประชากรผู้สูงอายุในอนาคต ผมว่า “การเพิ่มค่าลดหย่อนภาษีจากการซื้อประกันชีวิต” น่าจะเป็นทางเลือกที่แก้ปัญหาประชากรผู้สูงอายุได้เหมือนกัน แต่ดีกว่าการไปเก็บภาษีจากคนโสดหลายเท่า เนื่องจากการไปจัดเก็บภาษีคนโสดนั้นถึงแม้ว่าจะช่วยแก้ปัญหาได้อย่างหนึ่ง แต่มันอาจไปทำให้เกิดปัญหาต่างๆ เพิ่มขึ้นอีกหลายอย่าง เรียกได้ว่าการเก็บภาษีคนโสดเป็นการแก้ปัญหาที่ไม่ถูกจุดเสียมากกว่า

หากภาครัฐใส่เครื่องจูงใจให้ประชาชนหันมาออมเงินกันมากขึ้น ขอให้แต่ละคนมีการวางแผนทางการเงินที่ดีพอ ไม่ต้องรอพึ่งพึ่งสวัสดิการจากรัฐเมื่อยามเกษียณก็ได้ เพราะอนาคตมันไม่แน่นอน จริงไหมครับ?

ป็นี่ สำหรับคนที่ยังโสดอยู่ ขอให้ “อยู่เย็น เป็นโสด” กันครับ... ^_^

สู่สังคม... สูงวัยไทย

โดย พิเชฐ เจียรรมณีทวีสิน (ทอมมี่ แอคชูวี่), FSA, FIA, FSAT, FRM

สังเกตว่าในช่วงนี้จะมีคนออกมาเป็นห่วงและมองหามาตรการรองรับการดูแลผู้สูงอายุกันอย่างจริงจัง เพราะเห็นว่ในไม่ช้า โครงสร้างประชากรโลกจะมีสัดส่วนของผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น อันเป็นผลมาจากพฤติกรรมมีลูกน้อยลง ประกอบกับการที่เรามีอายุเฉลี่ยยืนยาวขึ้น ซึ่งเราอาจใช้ชีวิตหลังเกษียณยาวนานมากกว่า 20 ปี กันเลยทีเดียว

กรณีของบ้านเรา ผู้สูงอายุจะหวังพึ่งเงินงบประมาณรัฐทางด้านสวัสดิการสังคมหรือสาธารณสุขก็คงไม่พอ หวังให้ลูกหลานเลี้ยงดูก็ไม่แน่ใจ เพราะวัฒนธรรมเลี้ยงดูคนแก่ในปัจจุบันก็เริ่มเปลี่ยนไป (ไม่ใช่เพราะอกตัญญู แต่เพราะลูกหลานของเราที่ไม่มีเงินเหมือนกัน) ครั้นจะหวังพึ่งเงินสะสมของตัวเองก็ไม่รู้ว่าจะพอใช้จนถึงบั้นปลายชีวิตหรือเปล่า มีหน้าซ้ำอาจจะต้องกลุ่มใจกับอายุที่ยืนยาวโดยไม่รู้ตัว

ผมแอบขอลิงตัวเลขทางสถิติชนิดหนึ่ง... ในอีก 15 ปีข้างหน้า คาดว่าประชากรในประเทศไทยเราจะมีอัตราส่วนของผู้สูงอายุมากถึง 25% เลยทีเดียว (สมมติว่าโยนหินไปกลางอากาศ 4 ครั้ง จะมีอยู่ 1 ครั้งที่หินจะตกลงมาโดนคนสูงอายุ ซึ่งคนๆ นั้นอาจจะ是我เองก็ได้...555) และเมื่อถึงตอนนั้น ประเทศไทยเราจะกลายเป็นประเทศที่มีสังคมผู้สูงอายุมากเป็นอันดับต้นๆ ในเอเชีย

ยิ่งถ้าไปถามคนวัยรุ่นหรือวัยทำงานสมัยนี้ว่า จะใช้ชีวิตเกษียณอย่างไร เดี่ยวนี้บางคนถึงกับตอบว่า “อยากมีชีวิตอยู่ถึงแค่อายุ 60” แล้วขอลาโลกไปเลยดีกว่าก็มี เพราะไม่รู้อะไรจะจัดการกับชีวิตตัวเองในยามเกษียณอย่างไร ไม่ว่าจะเป็นค่าใช้จ่ายประจำวันและค่ารักษาพยาบาลต่างๆ ในอนาคตนั้นที่นับวันก็มีแต่สูงขึ้น บางคนก็กลัวจะเป็นภาระให้ลูกหลาน หรือบ้างก็กลัวว่าจะเกษียณแบบไม่มีคุณภาพชีวิต (แบบกอดก้อนเกลือกิน) หรือเจ็บไข้ได้ป่วย เช่น ป่วยเป็นอัลไซเมอร์ หรืออัมพาตอยู่บนเตียง เป็นต้น โดยจากสถิติการจ่ายเคลมของบริษัทประกันภัย แล้วจะเห็นว่า โรคร้ายแรง 3 อันดับแรกที่คอยถามหาคนไทยก็คือ โรคมะเร็ง โรคหัวใจ และโรคเกี่ยวกับเส้นเลือดในสมอง ซึ่งนี่ก็ยังไม่ับรวมถึงโรคอัลไซเมอร์และโรคอัมพาต

ลองนึกสภาพโรคแต่ละโรคที่เราต้องมาเป็นในตอนสูงอายุกันดูสิครับ ฟังดูแล้วน่ากลัวทั้งนั้น ไม่ใช่

เพราะว่าทรมานจากโรคแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังมีเรื่อง การทรมานจากการหาเงินมาจ่ายบิลค่ารักษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลที่วิ่งขึ้นสูงลิ่ว เฉลี่ยปีละ 6% - 8% มาตลอด ซึ่งก็ประเมินกันไว้ว่า **ค่ารักษาพยาบาลในอีก 10 ปีข้างหน้า จะสูงขึ้นอย่างน้อยเป็นเท่าตัวจากตอนนี้!**

ด้วยเหตุนี้ การประกันบำนาญจึงเป็นเครื่องมือทางการเงิน ที่ถูกคิดค้นขึ้นมา ให้ช่วยบริหารความเสี่ยงสำหรับผู้ต้องการวางแผนการเกษียณโดยเฉพาะ ซึ่งก็เริ่มแพร่หลายและเป็นที่รู้จักกันในประเทศไทย เนื่องจากภาครัฐสนับสนุนให้สามารถในมาลดหย่อนภาษีได้ถึง 200,000 บาท ต่อปี

การจ่ายเงินคืนของประกันบำนาญก็จะเป็นการจ่ายรายงวดไปจนถึงอายุที่กำหนดไว้ในสัญญา หรือจ่ายไปจนกว่าจะเสียชีวิต โดยคนที่ซื้อประกันบำนาญอาจจะจ่ายเงินสะสมไปเรื่อยๆ หรือใช้เงินก้อนที่ได้จากการเกษียณมาซื้อก็ได้

พูดง่ายแต่ทำยาก...เศรษฐกิจก็ฝืดเคือง แคล้งเงินใช้จ่ายในแต่ละวันก็ไม่ค่อยจะพอ ไหนจะค่าเล่าเรียนลูก ไหนจะต้องผ่อนบ้าน ผ่อนรถกันอีก ปัญหามันจึงอยู่ที่ว่า...ไม่ใช่ทุกคนที่จะมีเงินก้อนหรือเงินสะสมไปซื้อประกัน

บำนาญกันหรอก สมบัติที่อาจจะเหลือติดตัวยามเกษียณบ้างก็คือลูกหลานและบ้านหลังหนึ่งกับเงินเพียงน้อยนิด

แต่มีอยู่สองสิ่งที่ทำมาประมาทในยามเกษียณโดยเด็ดขาดครับ คือ อย่าประมาทวิทยาการทางการแพทย์ที่ทำให้คนเราอายุยืนยาวมากขึ้นในอนาคต และ อย่าประมาทค่าบิลรักษาพยาบาลที่วิ่งสูงขึ้นเร็วกว่าอัตราเงินเฟ้อ

แล้วเราจะใช้ชีวิตยามเกษียณในตอนนั้นได้อย่างไร ถ้าเราไม่วางแผนทางการเงินเพื่อการเกษียณแล้วเริ่มต้นเก็บเงินเอาไว้ตอนนี้

การลงทุนแบบ “แม่...เก่าชีวิต” ที่ยังก็ต้องรักษาเงินต้นเอาไว้ให้ได้ และมองเป้าหมายการลงทุนในระยะที่ยาวๆ ให้เชื่อมกับการวางแผนยามเกษียณนั้น จึงเป็นหนึ่งในคำตอบที่พวกเราจะต้องตั้งตัวกันตอนนี้

“ต้องอยู่กันไปอีกนาน ยามเกษียณนี้...ทนอยู่อีกหลายสิบปี คงต้องมีเงินให้อาศัย...เกษียณแล้วมองท้องฟ้า ไปว่ายน้ ปีนภูเขา ปลุกต้นไม้... แล้วเราจะอยู่อย่างไร ถ้าไม่มีเงินบำนาญเหลือเลย” ขออิมเพลง “บ้านของเรา” ของพีเบิร์ดมานิดนึง...ถ้าใครคุ้นๆ เพลงนี้ แสดงว่าต้องเริ่มวางแผนเพื่อการเกษียณกันแล้วครับ

STRATEGIC ASSET ALLOCATION (SAA)

►► Part II (Final)

By Sumit Narayanan, Vanessa Lou and Beau Treerattanapun

ในฉบับที่แล้ว ทางผู้เขียนได้กล่าวถึง สถานการณ์ทางเศรษฐกิจและธุรกิจโลก สภาวะการปรับลดลงของอัตราดอกเบี้ย ความเกี่ยวเนื่องของเหตุการณ์ข้างต้นและความจำเป็นในการจัดสรรสินทรัพย์ในการลงทุน (SAA: Strategic Asset Allocation) เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นความสำคัญและประโยชน์ของการทำ SAA ในฉบับนี้ผู้เขียนจะขออธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับข้อควรพิจารณาในการทำ SAA และ การประยุกต์ SAA เข้ากับกรอบการดำรงเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง (RBC: Risk Based Capital) เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจกระบวนการในการทำ SAA ในส่วนสุดท้าย ผู้เขียนจะแสดงข้อมูลเปรียบเทียบสัดส่วน SAA ในระดับกองทุนของกลุ่มบริษัทประกันใน ASEAN ซึ่งแบ่งตามประเภทของผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพว่า ผลิตภัณฑ์ที่บริษัทขายนั้น มีผลกระทบต่อการทำ SAA ด้วย

ข้อควรพิจารณาหลักในการทำ SAA นั้น ประกอบไปด้วย 1. การวัดผลตอบแทนและความเสี่ยง (Return and Risk Measurement) 2. ผลตอบแทนที่คาดหวัง (Desired Return) 3. ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Willingness and Ability to take risk)

การวัดผลตอบแทนและความเสี่ยงนั้นมีวิธีดำเนินการที่หลากหลาย โดยการวัดผลตอบแทนนั้น อาจจะเป็นในรูปแบบของ ผลตอบแทนที่แท้จริง (Absolute Return) ผลตอบแทนเปรียบเทียบ (Relative Return) ผลตอบแทนหลังปรับค่าเงินเฟ้อ (Real Return) ผลตอบแทนหลังหักภาษี (Post-tax Return) ฯลฯ ในขณะที่การวัดความเสี่ยงนั้น อาจอยู่ในรูปแบบของ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าความคลาดเคลื่อนของผลตอบแทนเมื่อเทียบกับเกณฑ์อ้างอิง (Tracking Risk) มูลค่าความเสี่ยง (Value at Risk) ฯลฯ

ผลตอบแทนที่คาดหวัง (Desired Return) คือ ระดับผลตอบแทนที่บริษัทคาดหวังจะได้รับจากการลงทุน เพื่อให้ผลตอบแทนนั้นเพียงพอกับจุดมุ่งหมายทางการเงินของบริษัท (Financial Objectives) โดยบริษัทมักจะพิจารณาผลตอบแทนที่ต้องการ (Required Return) ควบคู่ไปกับการกำหนดค่าผลตอบแทนที่คาดหวัง (Desired Return) เช่น บริษัทที่มีการขายผลิตภัณฑ์ประเภท Universal Life ซึ่งมีการกำหนดผลตอบแทนขั้นต่ำให้ผู้เอาประกันภัย (Guaranteed Return) มีผลตอบแทนขั้นต่ำให้ผู้เอาประกันภัย (Guaranteed Return) นี้ เป็นผลตอบแทนที่ต้องการ (Required Return) ซึ่งควรจะน้อยกว่าผลตอบแทนที่คาดหวัง (Desired Return)

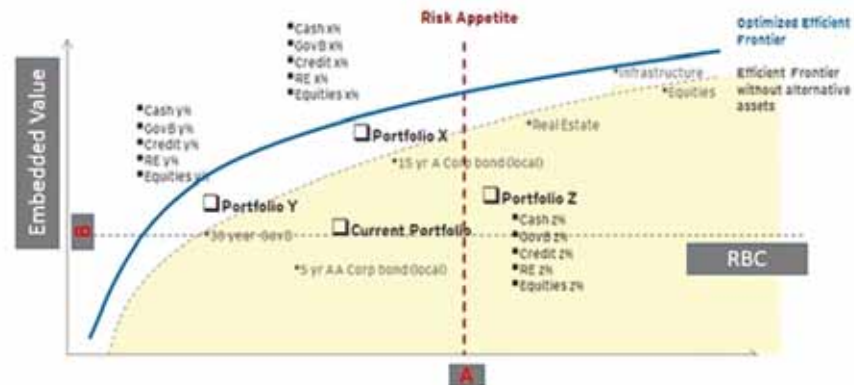
สำหรับการกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Willingness and Ability to take risk) บริษัทประกันภัยควรคำนึงถึงประเภทและความเสี่ยงของ

สินทรัพย์ที่บริษัทสนใจลงทุน เช่น บริษัทสามารถรับความเสี่ยงจากสินทรัพย์ทางเลือก (Alternative Investment Assets) ได้หรือไม่ (ผู้เขียนจะขยายความเรื่องสินทรัพย์ทางเลือกในตอนท้ายของบทความ) ทั้งนี้ในการกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้นั้น บริษัทประกันภัยต้องคำนึงถึงเงินกองทุนที่มีอยู่ (Available Capital) ชัดความสามารถในการรองรับความเสี่ยงของเงินกองทุนนั้น และข้อจำกัดด้านการลงทุนตามกฎหมายซึ่งในการกำกับดูแล อาทิ สัดส่วนของการลงทุนในต่างประเทศ ต้องไม่เกิน 15% โดยผู้เขียนจะกล่าวถึงความสัมพันธ์ของข้อพิจารณาทั้งสาม ดังตัวอย่างการทำ SAA ในลำดับต่อไป

ตัวอย่างการทำ SAA และการประยุกต์ SAA เข้ากับ RBC นั้น ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายสามประการคือ

1. แสดงให้ผู้อ่านเข้าใจหลักการประยุกต์ SAA ของบริษัทประกัน
2. แสดงให้ผู้อ่านเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่าง SAA และ RBC
3. บริษัทประกันภัยในการบริหารความเสี่ยงและเพิ่มค่าผลตอบแทนที่คาดว่าจะจะเป็น (Expected Return)

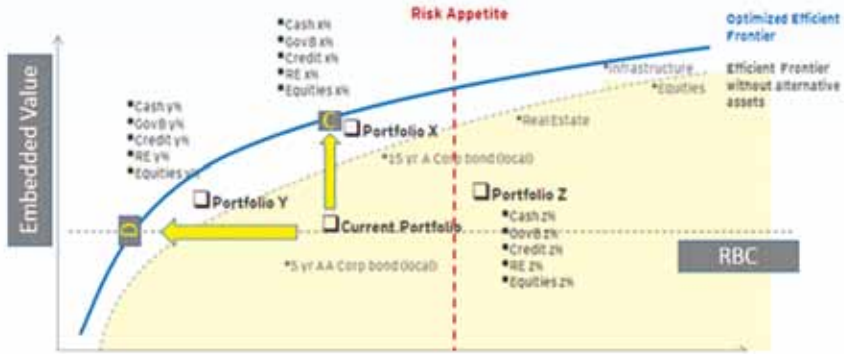
สำหรับตัวอย่างการทำ SAA นี้ ผู้เขียนจะกำหนดการวัดผลตอบแทนสำหรับบริษัทประกันภัยเป็น Embedded Value บนแกน Y และการวัดความเสี่ยงเป็น RBC บนแกน X เพื่อสะท้อนภาพธุรกิจประกัน โดย Embedded Value คือมูลค่าของบริษัทประกันภัยที่คำนึงถึงกำไรในอนาคตจาก Existing In-force Policies และ RBC คือ ระดับเงินกองทุนตามความเสี่ยงของบริษัทประกันภัยนั้น

ที่มา: การสร้างแบบจำลองโดย EY

กราฟตัวอย่างข้างต้น เกิดจากการพล็อตจุดที่เป็นไปได้ จากการแบ่งสินทรัพย์หลายๆแบบ เช่น พอร์ตโฟลิโอปัจจุบัน (Current Portfolio) พอร์ตโฟลิโอ X (Portfolio X) พอร์ตโฟลิโอ Y (Portfolio Y) และ พอร์ตโฟลิโอ Z (Portfolio Z)

กราฟข้างต้นประกอบด้วย Efficient frontier 2 แบบ คือ แบบที่ไม่มีสินทรัพย์ทางเลือก (Efficient Frontier

ที่มา: การสร้างแบบจำลองโดย EY

กราฟข้างต้นแสดงให้เห็นว่า พอร์ตโฟลิโอปัจจุบัน (Current Portfolio) สามารถปรับเปลี่ยน เพื่อให้บริษัทมี Embedded Value เพิ่ม โดยที่ระดับความเสี่ยงเท่าเดิม คือ เปลี่ยนพอร์ตโฟลิโอปัจจุบัน (Current Portfolio) ไปเป็น พอร์ตโฟลิโอ C (Portfolio C) อีกทางเลือกหนึ่ง คือ การลดระดับความเสี่ยงของบริษัทลง โดยที่ Embedded value เท่าเดิม คือ เปลี่ยนพอร์ตโฟลิโอปัจจุบัน (Current Portfolio) ไปเป็น พอร์ตโฟลิโอ D (Portfolio D)

โดยในการสร้างกราฟข้างต้นนั้น สมมติฐานหลักประกอบไปด้วย 1. ผลตอบแทนที่คาดว่าจะเป็น (Expected Return) ของสินทรัพย์แต่ละประเภท 2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของสินทรัพย์แต่ละประเภท 3. ค่าสหสัมพันธ์ (correlation) ระหว่างสินทรัพย์แต่ละประเภท บริษัทประกันหลายแห่ง จะใช้การจำลองสถานการณ์ (Simulation) เพื่อ จำลองสถานการณ์ผลตอบแทนที่น่าจะเกิด บนสมมติฐานของผลตอบแทนที่คาดว่าจะเป็น (Expected Return) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ซึ่งวิธีในการจำลองสถานการณ์ (Simulation) นั้นจะมีความซับซ้อนแตกต่างกันไป จากนั้นก็นำผลลัพธ์ที่ได้มาทำการ

Without Alternative Asset) และ แบบที่มีสินทรัพย์ทางเลือก (Optimized Efficient Frontier) โดย Efficient Frontier คือจุด optimal ของการจัดสินทรัพย์ กล่าวคือ ที่ระดับความเสี่ยง A จุดบน Efficient Frontier คือจุดที่บริษัทมีค่า Embedded Value สูงสุด อีกมุมหนึ่งคือ ที่ระดับ Embedded Value B จุดบน Efficient frontier คือจุดที่บริษัทมีความเสี่ยงต่ำสุด

ประมาณการผลตอบแทนของการลงทุน รายรับ รายจ่าย ของบริษัท มูลค่าของสินทรัพย์ มูลค่าของหนี้สิน ฯลฯ เพื่อหาค่า Embedded Value และ RBC สำหรับสัดส่วนการจัดสินทรัพย์รูปแบบต่างๆ แล้วนำมาพล็อตกราฟ

สำหรับรายละเอียดเรื่องสินทรัพย์ทางเลือกที่ผู้เขียนได้เกริ่นไว้ในตอนต้นบทความนั้น ผู้เขียนขออธิบายรายละเอียดดังนี้ สินทรัพย์การลงทุนสามารถแบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ สินทรัพย์แบบดั้งเดิม (Traditional Assets) กล่าวคือ สินทรัพย์ประเภท พันธบัตร หุ้นกู้ หุ้น ฯลฯ และสินทรัพย์ทางเลือก (Alternative Assets) กล่าวคือ สินทรัพย์ประเภทอสังหาริมทรัพย์ กองทุน Hedge Fund สินค้าโภคภัณฑ์ (Commodity) กองทุน Private Equity ฯลฯ

คุณลักษณะเฉพาะที่พบในสินทรัพย์ทางเลือกนั้น มักจะประกอบไปด้วย 1. การมีสภาพคล่องต่ำ 2. การมีค่าใช้จ่ายในการซื้อ-ขายสูง 3. การมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสูง ผู้อ่านอาจจะเกิดคำถามว่า หากพิจารณาจากคุณลักษณะ 3 ข้อข้างต้นแล้ว ทำไมบริษัทประกันจึงควรลงทุนในสินทรัพย์ทางเลือก

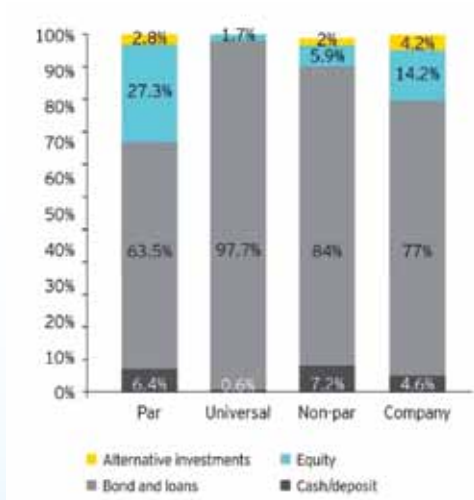

แม้คุณสมบัติ 3 ข้อข้างต้นทำให้การลงทุนในสินทรัพย์ทางเลือกมีความน่าสนใจไม่มาก แต่ข้อดีที่สำคัญในการลงทุนของสินทรัพย์ทางเลือก คือ ประโยชน์จากการกระจายความเสี่ยง (Diversification Benefit) จากการที่มีสินทรัพย์ทางเลือกในพอร์ตโฟลิโอ (Portfolio) ด้วยค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) ระหว่างสินทรัพย์ทางเลือก (Alternative Assets) และสินทรัพย์หลักที่บริษัทลงทุนมักจะมีค่าค่อนข้างต่ำ หรือ อาจจะติดลบ ทำให้ความเสี่ยงรวมของพอร์ตโฟลิโอ (Portfolio) มีค่าลดลง เมื่อมีการเพิ่มสินทรัพย์ทางเลือกเข้าไป

ผู้อ่านจะเห็นว่า Efficient Frontier แบบที่มีสินทรัพย์ทางเลือกนั้น จะเลื่อนออกไปจาก Efficient Frontier แบบที่ไม่มีสินทรัพย์ทางเลือก ทำให้บริษัทมีโอกาสได้รับผลตอบแทนที่มากกว่า ที่ระดับความเสี่ยงเดิม หรือ มีความเสี่ยงลดลง ที่ระดับผลตอบแทนเดิม ซึ่งเราสามารถเรียกผลลัพธ์ตรงนี้ว่า ผลประโยชน์จากการกระจายความเสี่ยงนั่นเอง (Diversification Benefit)

สำหรับความเกี่ยวเนื่องระหว่าง กรอบการกำกับเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง RBC2 ที่กำลังทดสอบกันอยู่ กับการทำ SAA ของบริษัทประกันในอนาคตนั้น ข้อสังเกตหนึ่งของผู้เขียนพบจากการกำกับเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง RBC2 ที่กำลังทดสอบกันอยู่ คือค่าความเสี่ยงของตราสารทุน (Equity Risk Charge) ที่เพิ่มขึ้นค่อนข้างมาก ค่าความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นนี้ทำให้ต้นทุนในการลงทุนในตราสารทุนเพิ่มขึ้น ทำให้ความน่าสนใจในการลงทุนในตราสารทุนลดลง จึงมีแนวโน้มว่าสัดส่วนการลงทุนในตราสารทุนของบริษัทประกันน่าจะลดลง

สุดท้ายนี้ผู้เขียนขอเสนอข้อมูลเปรียบเทียบสัดส่วน SAA ในระดับกองทุนของกลุ่มบริษัทประกันใน ASEAN ซึ่งแบ่งตามประเภทของผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพว่า ผลิตภัณฑ์ของบริษัทขายนั้น มีผลกระทบต่อการทำ SAA

ที่มา: ฐานข้อมูลของ EY

Pension Accounting IAS19 / TAS19

Total Solutions
Varieties of Accounting Standards
International Qualification
Doubly Quality Control
Experienced Team Support
Strongest Data Security

การบริการอย่างครบวงจร

การบริการของเราไม่ใช่เพียงแค่การคำนวณหนี้สินผลประโยชน์พนักงานเท่านั้น แต่เรายังให้บริการที่ครอบคลุมกระบวนการในเรื่องของการประเมินการผูกพันผลประโยชน์พนักงานตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยและตามมาตรฐานการบัญชีอื่นที่ 19 อย่างเป็นมืออาชีพ เช่น การตรวจสอบและการวิเคราะห์ข้อมูลในอดีตเพื่อนำมาใช้ในการกำหนดสมมติฐานที่ถูกต้อง, การตรวจสอบความสมเหตุสมผลของข้อมูล, การวิเคราะห์ผลกระทบต่อ ภาษีเงินได้ ตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย, การให้คำปรึกษาในเรื่องการบัญชีสำหรับผลประโยชน์พนักงาน อาทิ กรณีการลดขนาดโครงการ (Curtailment) เป็นต้น นอกจากนี้ยังรวมถึงการมีทีมที่คอยสนับสนุนและให้คำปรึกษาภายหลังการดำเนินโครงการด้วย

บริการมาตรฐานการบัญชี เรื่องผลประโยชน์พนักงานที่หลากหลาย

แต่ละมาตรฐานการบัญชีที่แตกต่างกัน ก็มีรายละเอียดที่ใช้ในการเปิดเผยข้อมูลที่แตกต่างกัน เช่น IFRS, USGAAP ด้วยความชำนาญของทีมนักบัญชี เราสามารถให้คำแนะนำที่มีความเฉพาะเจาะจง เกี่ยวข้องกับมาตรฐานบัญชีของลูกจ้างที่แตกต่างกัน

มาตรฐานระดับสากล

คุณ สุชัย ศิริมาลัย (FSA) เป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ได้รับการรับรองในระดับสากลจาก Society of Actuary (SOA) ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นองค์กรที่มีมาตรฐานในการกำหนดคุณภาพของนักคณิตศาสตร์ประกันภัย ตาม International Standards of Actuarial Practice (ISAP) ซึ่งเป็นมาตรฐานสากลที่ได้รับการยอมรับจากทั่วโลก

ระบบเก็บรักษาข้อมูลที่มีความปลอดภัยสูง

ข้อมูลพนักงาน เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล, เงินเดือนและข้อมูลในการให้ผลประโยชน์ ซึ่งเป็นหนึ่งในข้อมูลความลับของทุกภาคธุรกิจ เราจึงให้ความสำคัญในความปลอดภัยของข้อมูลโดยใช้อัลกอริทึมขั้นสูงในการรักษาข้อมูล ข้อมูลทั้งหมดที่เก็บไว้ภายในจะถูกเข้ารหัสด้วยระบบ 256-bit AES ในกรณีที่ข้อมูลสูญหาย ข้อมูลเหล่านั้นจะไม่สามารถถูกกู้คืนได้ นอกจากนี้ ในทุกไฟล์ข้อมูลที่ถูกส่งออกจากทางบริษัท จะมีการกำหนดนโยบายในการเข้ารหัสเพื่อความปลอดภัยขั้นสูง

ทีมงานที่มีประสบการณ์

จากประสบการณ์การทำงานที่ผ่านลูกจ้างมากกว่า 500 บริษัท ทำให้เรามีประสบการณ์มาก และไม่ใช้เพียงแต่ในด้านการทำงานเท่านั้น แต่เรายังช่วยในการอธิบายและแปลความผลลัพธ์ด้วยคำอธิบายที่ง่ายต่อความเข้าใจ เช่น การอธิบายถึงที่มาและเหตุผลของการเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเงินเกษียณอายุ เป็นต้น

ควบคุมคุณภาพ 2 ขั้นตอน

การประเมินมูลค่าตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย ประกอบด้วยหลายขั้นตอนที่มีความซับซ้อนและมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน ในกรณีที่มีความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้น เช่น ข้อมูลผิดพลาด จะส่งผลกระทบต่อกระบวนการถัดไป ตัวอย่างเช่น การกำหนดสมมติฐานในการขึ้นเงินเดือนที่มากเกินค่าที่ควรจะเป็น จะส่งผลให้เกิดความแตกต่างในการตั้งหนี้สินเป็นจำนวนมาก ดังนั้น ในกระบวนการทำงาน เราให้ความสำคัญกับการควบคุมคุณภาพที่เรียกว่า "Check & Review" หมายความว่า ในงานหนึ่งงานจะต้องผ่านการตรวจสอบจากทีมนักบัญชีที่มีประสบการณ์ถึง 3 คน เพื่อให้มั่นใจว่างานของเราจะมีความถูกต้อง สมเหตุสมผล และ สามารถอธิบายได้

NET PREMIUM VALUATION (NPV) และ: GROSS PREMIUM VALUATION (GPV)

โดย พิเชฐ เจียรรมณีทวีสิน (ทอมมี่) FSA, FIA, FSAT, FRM

หนี้สินหลักๆ ของธุรกิจประกันภัย โดยเฉพาะธุรกิจประกันชีวิตนั้นส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของเงินสำรองทางคณิตศาสตร์ประกันภัย ที่ต้องใช้วิธีการคำนวณที่พิเศษพร้อมด้วยสมมติฐานที่ต้องตั้งไว้มากมาย โดยในการคำนวณเงินสำรองทางคณิตศาสตร์ประกันภัยนั้น สามารถแยกออกมาเป็นสองสายหลักๆ โดยสายแรกจะเป็นสายเก่าที่เรียกว่า Net Premium Valuation และอีกสายหนึ่งที่เป็นสายใหม่ นั้นจะเป็นแบบ Gross Premium Valuation ซึ่งแต่ละสายนั้นจะแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง เพราะขึ้นอยู่กับกรอบความคิดว่าเราจะจัดการกับงบดุลและงบกำไรขาดทุนอย่างไร และเลือกให้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เราจะดำเนินอยู่ต่อไปอย่างไร

เราลองมาทำความเข้าใจกับคอนเซ็ปของเทคนิคทั้งสองแบบกันดีกว่าครับ

● อะไรคือ Gross Premium Valuation (GPV) และ Net Premium Valuation (NPV) ?

เริ่มจากชื่อเรียกของมันก่อน ขึ้นชื่อว่า Valuation ก็คือการประเมินมูลค่า โดยในที่นี้จะเป็นการประเมินมูลค่าของหนี้สินอันเกิดจากกรมธรรม์ประกันภัยที่บริษัทประกันไปสัญญากับลูกค้าเอาไว้ว่าจะเกิดพันธะในระยะยาว นักคณิตศาสตร์ประกันภัยจึงจะใช้เทคนิคเหล่านี้ (ถ้าจะให้ละเอียดก็ต้องกลับไปอ่านแนวปฏิบัติในการเลือกแบบประกันที่ต้องใช้เทคนิคในการคำนวณนี้ ซึ่งอาจจะแตกต่างกันในแต่ละประเทศ)

สำหรับ GPV นั้นจะใช้ Gross Premium หรือเบี้ยที่รับจริง (เป็นเบี้ยประกันที่เป็นราคาขาย และคาดว่าจะได้รับเข้ามาจริง) ซึ่ง Gross Premium นี้จะรวมถึงกำไรที่คาดหวังไว้ในตัวเบี้ยประกันภัยไว้เรียบร้อยแล้ว

ส่วน NPV นั้น จะใช้ Net Premium หรือ เบี้ยสุทธิที่หักลบผลกำไรออก ซึ่งก็จะเหลือแต่ต้นทุนของพันธะสัญญาระยะยาวที่มีไว้ คำว่าสุทธิในที่นี้ จึงไม่ใช่สุทธิจากการประกันภัยต่อ แต่เป็นสุทธิจาก profit margin ของเบี้ยประกันภัย

มีหลักแนวคิดอย่างไรที่จะแบ่งแยกเทคนิคทั้งสองแบบนี้ ในการนำไปใช้งาน และคาดหวังอะไรจากมัน

จากการอธิบายให้คนที่ไม่ใช่นักคณิตศาสตร์ประกันภัยได้เข้าใจนั้น ผมจะเลือกอธิบายจากมุมมองที่เราเปรียบเทียบกับ การประเมินมูลค่าสินทรัพย์

ถ้าบริษัทคิดว่าจะมีพันธะสัญญาระยะยาวอยู่กับลูกค้าในแต่ละกรมธรรม์ตลอดไป การประเมินมูลค่าหนี้สินก็สามารถมองในมุมของการประเมินมูลค่าทางบัญชี หรือ Book Value ซึ่งเปรียบเหมือนกับ Held-To-Maturity ของการถือพันธบัตรได้ ทำให้อัตราดอกเบี้ยและสมมติฐานต่างๆ ถูกตั้งไว้ล่วงหน้าไว้ตั้งแต่ออกกรมธรรม์ และมีการคำนวณทางบัญชีโดยวิธีการ Amortize ที่จะรู้ schedule ล่วงหน้า

ว่า ในแต่ละปีจะต้องมีการตั้งเงินสำรองเพิ่มเท่าไร (ถ้าทุกอย่างเป็นไปตามที่สมมติฐานได้วางไว้)

แต่ถ้าคิดว่าการที่มีพันธะสัญญาระยะยาวกับลูกค้านี้ ควรจะต้องมีการ up to date มูลค่าหนี้สิน เพื่อมีการซื้อขายตลอดเวลา ซึ่งเราอาจจะมองมันเป็นมูลค่าตลาด (Market Value) หรือ มูลค่ายุติธรรม (Fair Value) ก็ไม่ผิดนัก เปรียบเหมือนกับการที่เราซื้อพันธบัตรมาแล้วคำนวณหามูลค่าตลาดว่าถ้าขายพันธบัตรที่ถืออยู่ในวันนี้จะได้มูลค่าเท่าไร ซึ่งมูลค่าตลาดของพันธบัตรนั้นจะผันผวนกับอัตราดอกเบี้ยในตลาดที่นำมาประเมิน (จะผันผวนมากหรือน้อยก็ขึ้นกับ Duration ซึ่งเป็นเรื่องของ Asset Liability Management - ALM)

● II กั Gross Premium กับ Net Premium เท่านั้น หรือก็เป็นข้อแตกต่างของ GPV กับ NPV?

คำตอบคือไม่ใช่ครับ เพราะเมื่อ GPV จั่วหัวตั้งต้นว่าต้องใช้ Gross Premium ดังนั้น GPV จะตั้งอยู่ในสมมติฐานที่ประมาณการกระแสเงินสดในอนาคตข้างหน้าทั้งหมดตามความเป็นจริง โดยสมมติฐานนั้นจะขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพจริงของบริษัทมาปรับปรุงตัดแปลงให้เป็นสมมติฐานที่คาดว่าจะ “เดา” ได้ใกล้เคียงกับอนาคตที่จะเกิดขึ้น ซึ่งใน GPV จะเรียกสมมติฐานนี้ว่า Best Estimated assumptions ทั้งนี้ ประสิทธิภาพจริงของบริษัทจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทำให้ในแต่ละครั้งที่ทำการคำนวณ GPV จะต้องอัปเดตสมมติฐานเพื่อหาค่า “การประมาณการกระแสเงินสดในอนาคต” ใหม่ทุกครั้ง กระแสเงินสดที่ว้านรวมถึง ค่าใช้จ่ายทั่วไปของบริษัท ค่าคอมมิชชั่น ค่าสูญหุ่ย มูลค่าเวนคืนเงินสด เงินคืนของลูกค้ำ ค่ามรดกกรรม ค่าสินไหมทดแทน เงินปันผล ธรรมเนียม และอื่นๆ เป็นต้น

ส่วน NPV นั้น จะใช้สมมติฐานที่คำนวณเพื่อให้ได้ซึ่งเบี้ยต้นทุนขึ้นมา และบัจจ่ายสมมติฐานทุกตัวนั้น

จะถูกฝังค่าเอาไว้ เรียกว่า Lock In ไปจนกว่าจะสิ้นสุดกรมธรรม์ประกันภัย ดังนั้น การคำนวณแบบ NPV นั้นจะคำนวณแล้วคำนวณเลย และเราคอยวัดค่าการเปลี่ยนแปลงว่าสมมติฐานที่ Lock in อยู่ นั้น ยังมีค่าเพียงพออยู่หรือไม่ การทำ NPV จึงควรต้องดูการทดสอบภาวะความเพียงพอของหนี้สินไปด้วย (Liability Adequacy Test - LAT*) เปรียบเสมือนกับทางฝั่งสินทรัพย์ที่การประเมินมูลค่าของบัญชีจะต้องดูควบคู่กับมูลค่าตลาดว่าต้องมีการทำ Impairment (ซึ่งหมายถึง การด้อยค่าของสินทรัพย์) หรือไม่ เพราะถ้ามูลค่าตลาดของสินทรัพย์ เกิดต่ำกว่ามูลค่าบัญชีของสินทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญ ก็จะต้องมีการทำ Impairment และตัดมูลค่าทางบัญชีของสินทรัพย์ให้เท่ากับมูลค่าตลาดของสินทรัพย์ (ลงบันทึกมูลค่าสินทรัพย์ที่ต่ำกว่า)

* ในทางหนี้สินนั้น ถ้ามูลค่าตลาดของหนี้สิน เกิดสูงกว่ามูลค่าบัญชีของหนี้สิน ก็แปลว่าการตั้งมูลค่าบัญชีของหนี้สิน (หรือ NPV) นั้นไม่เพียงพอ (ลงบันทึกมูลค่าหนี้สินที่สูงกว่า)

● ข้อควรระวังสำหรับการเลือกใช้ GPV หรือ NPV

1. ความสอดคล้องกันระหว่างการประเมินมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สิน - ก่อนจะเลือกใช้ GPV หรือ NPV ควรดูให้ดีๆ ก่อนว่า ทางฝั่งหนี้สินนั้นจะประเมินกันแบบไหน เช่น
 - a. ถ้าเป็นหลักการค้ารงเงินกองทุนชั้นด้า (Solvency Margin) ในสมัยก่อน ก็จะทำให้สินทรัพย์นั้นสามารถประเมินค่าเป็น Held To Maturity ได้ ตามแต่วัตถุประสงค์ของการใช้ ทำให้ทางฝั่งหนี้สินนิยมคำนวณแบบ NPV เพราะจะได้ไม่ต้องเกิดความผันผวนจากสมมติฐานต่างๆ โดยเฉพาะจากอัตราดอกเบี้ยในตลาด เป็นต้น แต่ถ้าเป็นหลักการค้ารงเงินกองทุนชั้นด้า แบบ RBC (Risk Based Capital) ในปัจจุบันนี้ ที่นิยมใช้มูลค่ายุติธรรม (Fair Value) ซึ่งทำเป็นมูลค่าตลาดกันทั้งฝั่งสินทรัพย์และหนี้สิน จึงทำให้ GPV ถูกนำมาใช้โดยปริยาย
 - b. ถ้าเป็นเรื่องของงบการเงินที่ทางสภาวิชาชีพบัญชี

- กำหนด เช่น IFRS (International Financial Reporting Standard) 4 Phase 1 ก็จะต้องตีความมาตรฐานบัญชีตามแต่พื้นฐานและวัตถุประสงค์ของธุรกิจที่จะทำ โดยทางฝั่งหนี้สินนั้น ก็อนุญาตให้เลือกว่าจะใช้ GPV หรือ NPV ได้ ซึ่งก็แล้วแต่ว่าบริษัทอยากจะทำจัดการงบการเงินในรูปแบบไหน ที่เหมาะสมกับสภาพของตัวเองได้ดีที่สุด
 - c. เงินสำรองทางภาษี (Tax Reserve) ซึ่งในประเทศไทยนั้น ไม่ได้ใช้แม้แต่ GPV หรือ NPV เลย แต่จะเป็นสูตรที่เป็นรูปแบบเฉพาะที่ให้นักคณิตศาสตร์ ประกันภัยคำนวณ
2. การปรับเปลี่ยนของสมมติฐาน - ถ้าเลือกใช้ NPV ก็ไม่ต้องคอยมาอัปเดตสมมติฐานเรื่อยๆ แต่อาจจะต้องคอยเปรียบเทียบกับส่วนต่างระหว่างสมมติฐานกับประสิทธิภาพที่เกิดขึ้นจริงนั้นจะทำให้เกิดความแตกต่าง

Variance ขึ้นได้อย่างไรบ้าง แต่เมื่อเทียบกับ GPV ที่ต้องคอยปรับเปลี่ยนสมมติฐานอยู่ทุกครั้ง โดยเฉพาะกับอัตราดอกเบี้ยคิดลด (Discount rate) แล้ว ก็นับว่า NPV มีความผันผวนน้อยกว่า

3. การรับรู้กำไร และรูปแบบของงบกำไรขาดทุนในแต่ละปีในอนาคตข้างหน้า - จะแตกต่างกันอย่างมากสำหรับการเลือกใช้ GPV หรือ NPV เพราะการใช้ GPV นั้นเป็นการที่นำกระแสเงินสดที่เกิดขึ้นจริงทั้งหมด (เบี่ยงปรับกันภัยรับก็เป็นเบี่ยงที่รับจริง ค่าใช้จ่ายก็เป็นการประเมินการจริงที่แม้แต่อัตราเงินเฟ้อของค่าใช้จ่ายก็ควรนำไปตั้งในสมมติฐานด้วย) ทำให้การใช้ GPV นั้นจะคิดรวมกำไรที่เกิดขึ้นในอนาคตทั้งหมดมาเป็นส่วนหนึ่งในเงินสำรองด้วย จึงไม่แปลกใจเลยที่ว่าในวันแรกที่ขายกรมธรรม์ออกไป เราจะเห็นว่า GPV จะมีค่าติดลบ (ซึ่งเงินสำรองที่ติดลบ ก็หมายถึงกำไรในอนาคตที่มีได้ทั้งหมด) ถ้า GPV ติดบวกในวันแรก แปลว่าแบบประกันตัวนี้ขาดทุนอย่างแน่นอน เพราะ

- ค่าใช้จ่ายในอนาคตมีมากกว่าเบี่ยงที่จะได้รับในอนาคต
4. ประสิทธิภาพในการจัดการ - เพราะถ้าบริษัทเลือกที่จะทำแบบใดแบบหนึ่ง ก็จะทำให้ประหยัดทรัพยากรในบริษัท ไม่ต้องมานั่งคำนวณหลายรอบ แต่ที่สำคัญคือไม่ต้องวิเคราะห์หลายรอบ เพราะว่ามีหลายวิธีการคำนวณในบริษัท ก็ยิ่งจะต้องทำการเปรียบเทียบและหาเหตุผลว่าทำไมวิธีการแบบหนึ่งถึงแตกต่างกับวิธีการอีกแบบหนึ่งอยู่เรื่อยไป
5. ความรู้และความเข้าใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย - โดยเฉพาะนักลงทุน สื่อ ลูกค้า และผู้บริหารในบริษัท ที่จะต้องนำงบการเงินไปประเมินขีดความสามารถและผลประกอบการของบริษัท ยิ่งในสมัยนี้ไม่ใช่แต่เพียงต้องดูว่าจะได้กำไรเท่าไร แต่จะต้องคอยแสดงให้เห็นถึงการเติบโตอย่างยั่งยืน (Sustainable Profit Growth) ให้เห็นอีกด้วย การที่กำไรของบริษัทแกว่งขึ้นลงอย่างผันผวนและควบคุมไม่ได้ จึงเป็นเรื่องที่บริษัทควรหลีกเลี่ยงอย่างมาก

บทสรุป

เพื่อให้เห็นภาพที่ตรงกันสำหรับหลักการทางคณิตศาสตร์ประกันภัย ผมได้ลองสรุปความแตกต่างระหว่าง NPV กับ GPV ไว้เพื่อให้เป็นอ้างอิงได้ดังนี้

Comparison	NPV	GPV
วิธีการ (Methodology)	การตั้งเงินสำรองกรมธรรม์ทางคณิตศาสตร์ประกันภัยโดยใช้สมมติฐานที่กำหนดตายตัว (fixed prescribed assumption) ไว้ล่วงหน้า 	การตั้งเงินสำรองกรมธรรม์ทางคณิตศาสตร์ประกันภัยโดยใช้สมมติฐานที่เกิดจากประสบการณ์จริงของบริษัท (เรียกว่า Best Estimate Assumption) ซึ่งต้องมีการปรับเปลี่ยนสมมติฐานให้สะท้อนภาพที่แท้จริงอยู่เสมอ

Comparison	NPV	GPV
สมมติฐาน	<p>เนื่องจากสมมติฐานต่างๆ ได้ถูกออกแบบว่าจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ดังนั้น ในการกำหนดสมมติฐานจึงจะต้องมีความ conservative หรือ prudent กว่าที่ใช้แบบ GPV เพื่อให้สมมติฐานนี้อยู่ได้ไปจนจบอายุสัญญาของกรมธรรม์</p> 	<p>สมมติฐานต่างๆ ได้ถูกออกแบบให้มีกำไรแฝงทุกครึ่ง โดยอิงจากค่าประสบการณ์จริงของบริษัท ดังนั้น สมมติฐานจึงเป็นตัวแปรสำคัญในการคำนวณแบบ GPV</p>
อัตราการเสียชีวิต / อัตราการเจ็บป่วย (Mortality / Morbidity)	<p>เลือกใช้ตามตารางมรณะที่ คปภ. ให้ใช้สำหรับกำหนดเพดานอัตราเบี้ย หรือ จะใช้ของบริษัทเองก็ได้</p> 	<p>ตั้งสมมติฐานตามค่าประสบการณ์ของบริษัท โดยถ้าเป็น GPV ใน RBC ก็จะมีการตั้ง Provision Adverse Deviation (PAD) ซึ่งเป็นเหมือนค่าที่ตั้งเป็น buffer ใส่งไปเพิ่มในเงินสำรองเข้าไป</p>
ค่าใช้จ่าย (Expense)	<p>เลือกตั้งค่าใช้จ่ายที่เป็น Expense Allowance ส่วนหน้าได้หลายแบบ หรือจะเลือกใช้แบบที่ คปภ. กำหนดไว้สำหรับการคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัยมาอ้างอิงก็ได้</p> <p>และในบางประเทศอาจเลือกใช้ให้มีการใช้ Deferred Acquisition Cost (DAC) ซึ่งเป็นการ Amortize หนี้ค่าใช้จ่ายที่เอาไว้ใช้สำหรับการขายกรมธรรม์ใหม่ก็ได้</p> 	<p>ตั้งตามค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นจริง ทั้งนี้ควรจะตั้งสมมติฐานเรื่องอัตราเงินเพื่อเข้าไปด้วย</p> <p>ส่วนค่าใช้จ่ายจากการลงทุนนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นส่วนหนึ่งที่เกิดออกจากผลตอบแทนของการลงทุน จึงอาจจะไม่ต้องนำมารวมเข้าไว้ก็ได้</p>

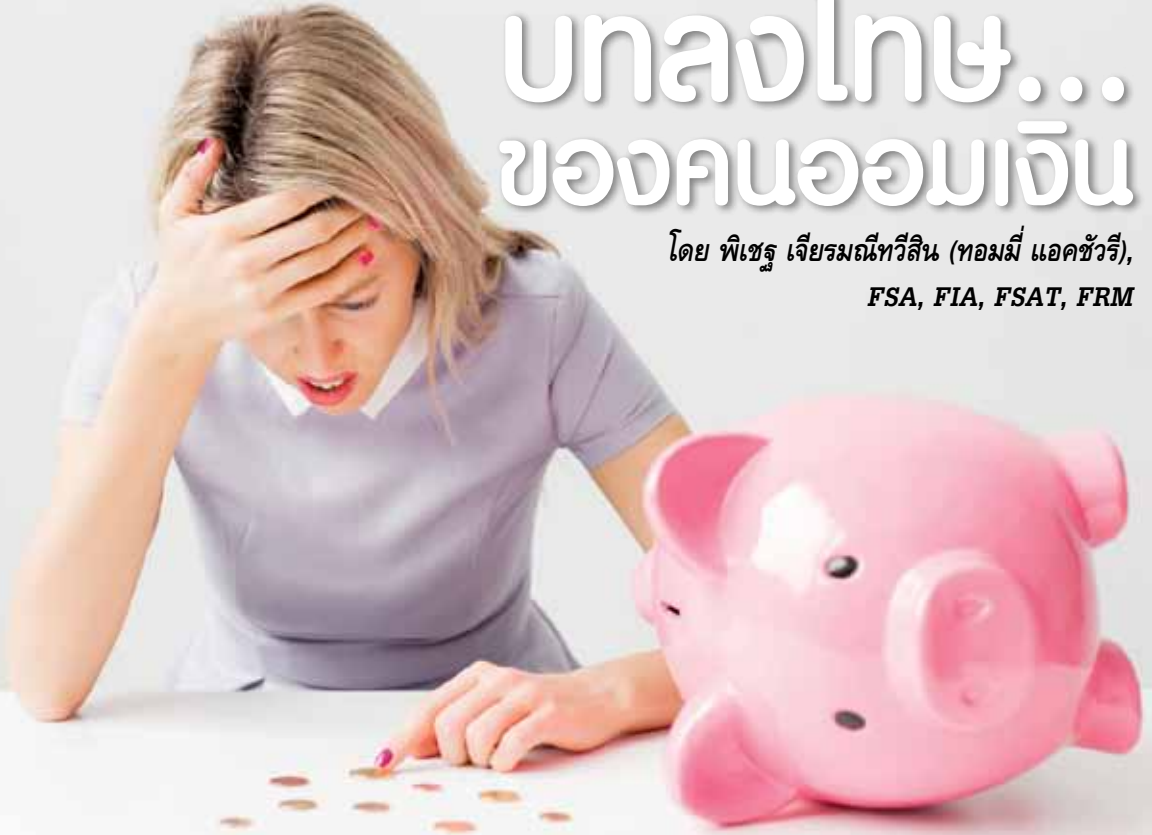
Comparison	NPV	GPV
<p>ความคงอยู่ ของกรมธรรม์ (Persistence)</p>	<p>ให้สมมติว่าไม่มีการขาดการต่ออายุ</p> 	<p>ตั้งสมมติฐานตามจริง</p>
<p>อัตราดอกเบี้ย คิดลด (Discount rate)</p>	<p>ส่วนใหญ่จะใช้ Pricing Interest Rate หรืออัตราดอกเบี้ยตอนที่คำนวณเบี้ยประกันภัยแล้วฝังไว้ในการคำนวณเลย ถึงแม้ว่าอัตราดอกเบี้ยในตลาดจะเปลี่ยนไป แต่เงินสำรองทางคณิตศาสตร์ประกันภัยจะไม่เปลี่ยนแปลง เพราะเราสมมติว่า NPV จะถือแบบ Held to Maturity</p> 	<p>ขึ้นอยู่กับว่าจะใช้ GPV กับเรื่องอะไร เช่น ถ้าเป็นเรื่องของ RBC ก็จะใช้ Risk Free Rate ที่อาจจะอ้างอิงถึงพันธบัตรรัฐบาลหรือ SWAP ในตลาดก็ได้</p>
<p>การปรับเปลี่ยน สมมติฐาน (Assumption change)</p>	<p>ไม่เปลี่ยนแปลง เว้นเสียแต่ว่าจะมีการพิสูจน์ว่าเงินสำรองทางคณิตศาสตร์ประกันภัยนั้นไม่เพียงพอจริงๆ แล้วทำการคำนวณโดยใช้สมมติฐานชุดใหม่เพื่อฝังเข้าไป (unlocked and then lock in again)</p> 	<p>สมมติฐานทั่วไป จะปรับเปลี่ยนปีละ 1 ครั้ง แต่บางอย่างอาจจะเป็นรายไตรมาส ขึ้นอยู่กับการเปลี่ยนแปลงของประสบการณ์จริงจากบริษัทว่ามีมากน้อยเพียงใด</p>
<p>รูปแบบของเงิน สำรองในอนาคต (Reserve Pattern)</p>	<p>สามารถคาดการณ์เงินสำรองของกรมธรรม์หนึ่งๆ ได้ล่วงหน้าไปจนถึงการสิ้นสุดสัญญาของกรมธรรม์เปรียบได้กับพันธบัตรที่ถือจนหมดอายุสัญญาที่สามารถประเมินมูลค่าทางบัญชีได้ล่วงหน้า</p> 	<p>ไม่สามารถคาดการณ์เงินสำรองได้ล่วงหน้าเพราะเงินสำรองจะถูกประเมินด้วยสมมติฐานจากภาวะตลาดในปัจจุบัน</p>

Comparison	NPV	GPV
<p>การรับรู้กำไร (Profit Pattern)</p>	<p>สามารถคาดการณ์กำไรที่จะเกิดขึ้นได้ล่วงหน้าและแม่นยำ ถ้าทุกอย่างเป็นไปได้ตามสมมติฐานที่กำหนดไว้</p> <p>แต่ในกรณีนี้ที่สมมติฐานแตกต่างกับประสบการณ์จริงมากเกินไป ก็จะกลายเป็นกำไร/ขาดทุนที่มาจากส่วนต่างเกิดขึ้นมาในแต่ละครั้งที่ทำรายงาน ยกตัวอย่างเช่น เงินปันผลของผู้ถือกรมธรรม์ (ถ้าไม่ถูกนำมาคำนวณใน NPV ก็จะทำให้สำรองไม่พอเวลาจ่ายเงินปันผลจริง) การขาดอายุกรมธรรม์ (ปกติจะถือว่ากรมธรรม์ไม่ขาดอายุ - held to maturity) หรือ อัตราภาระ (ที่ความเป็นจริงเสียชีวิตน้อยกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้) เป็นต้น</p> 	<p>รับรู้กำไรส่วนใหญ่ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ณ วันที่ทำรายงาน โดยจะผันผวนไปตามสมมติฐานที่เปลี่ยนไปทุกครั้ง อันจะทำให้เกิดความผันผวนจากภาวะตลาดที่คาดไม่ถึงได้</p>
<p>การใช้งานควบคู่กับการประเมินมูลค่าสินทรัพย์ (Asset Valuation)</p>	<p>ควรใช้ควบคู่กับการประเมินมูลค่าสินทรัพย์ ที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามอัตราดอกเบี้ยในตลาด เช่น ให้สินทรัพย์ส่วนใหญ่ถูกบันทึกเป็น Held-to-maturity เป็นต้น</p> 	<p>ควรใช้ควบคู่กับการประเมินมูลค่าสินทรัพย์ ที่บันทึกตามมูลค่าตลาด โดยอ้างอิงจากอัตราการเปลี่ยนแปลงของดอกเบี้ย</p>
<p>การประเมินมูลค่าหนี้สิน (Liabilities Valuation)</p>	<p>สมมติฐานถูกกำหนดไว้คงที่ (locked-in assumption) ดังนั้น จึงไม่มีการเปลี่ยนแปลงมูลค่าเงินสำรองตามการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย เปรียบได้กับการคำนวณมูลค่าบัญชี (Book Value) ของมูลค่าหนี้สิน</p> 	<p>มูลค่าเงินสำรองที่คำนวณไว้จะมีการปรับเปลี่ยนตามการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยในตลาด เปรียบได้กับการคำนวณมูลค่าตลาด (Market Value) ของมูลค่าหนี้สิน</p>

Comparison	NPV	GPV
		<p>ส่วนใหญ่มูลค่าของเงินสำรองแบบ GPV จะต่ำกว่าแบบ NPV เนื่องจาก การคำนวณแบบ GPV จะใช้ประสบการณ์จริง และนำกำไรที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มาเป็นส่วนหนึ่งของเงินสำรองด้วย (ซึ่งจะทำให้เงินสำรองลดลง)</p>
<p>ประสิทธิภาพการทำงาน (Efficiency)</p>	<p>ในประเทศไทย จะมีข้อบังคับให้คำนวณเงินสำรองตามหลักการของ RBC โดยใช้ GPV เท่านั้น การคำนวณ NPV ในปัจจุบันจึงอาจเป็นการคำนวณที่ต้องทำเพิ่มขึ้นมาแยกอีกต่างหาก (double resource) (ซึ่งนี้ ขึ้นกับแนวทางปฏิบัติของการคำนวณเงินสำรองทางภาษี (tax reserve) หรือการคำนวณเบี้ยประกันของแต่ละบริษัทว่าจะมีการจะนำ NPV มาใช้หรือไม่)</p> 	<p>เงินสำรองสอดคล้องกับหลักการ RBC ซึ่งถูกกำหนดไว้ จึงอาจไม่ต้องการคำนวณหลายรอบ</p>
<p>ข้อสังเกตอื่นๆ (Other observations)</p>	<p>เนื่องจากเป็นวิธีที่ภาคธุรกิจคุ้นเคยกันดี บริษัทประกันภัยในประเทศไทยจะมีความเข้าใจในวิธีการนี้ เพราะใช้มานานและเป็นการคำนวณตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยซึ่งเป็นสากล โดยเงินสำรองจะมี Consistency เพราะสมมติฐานคงที่และไม่เปลี่ยนแปลง</p> <p>ปัจจุบัน OIC ไม่รับรอง (ยกเลิกประกาศ NPV) สำหรับการประเมินมูลค่าหนี้สินของความสามารถในการชำระหนี้ได้ของบริษัท หรือ ในการคำนวณเงินกองทุน RBC</p> 	<p>วิธีบันทึกมูลค่าสินทรัพย์โดยให้สะท้อนตามมูลค่าตลาด (Mark-to-market) พร้อมกับ GPV จะช่วยทำให้เห็น Duration ของสินทรัพย์และหนี้สิน มีความสมดุลกันมากขึ้น ซึ่งถ้ามีการทำ Asset Liability Matching ที่ดี ก็จะทำให้ความผันผวนของกำไรจากภาวะอัตราดอกเบี้ยมีน้อยลง</p> <p>เงินสำรองมีความผันผวน เนื่องจากต้องเปลี่ยนสมมติฐานทั้งการขาดอายุ การเวนคืนกรมธรรม์ รวมถึงอัตราดอกเบี้ย ทำให้งบการเงินมีความผันผวน และยากต่อการสื่อสารให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เมื่อผลกำไรแกว่งค่อนข้างมาก</p>

บทลงโทษ... ของคนออมเงิน

โดย พิเชฐ เจียรภณทวีสิน (ทอมมี่ แอคชวรี),
FSA, FIA, FSAT, FRM

“รู้ตัวหรือเปล่า...ว่าเงินออมตอนนี้กำลังจะโดนทำโทษอยู่?”

เมื่อมองไปรอบๆ ตัวเราในตอน
นี้ ก็จะเห็นว่าดอกเบี้ยเงินฝากนั้นต่ำเตี้ย
เหลือเกิน แถมนโยบายหลายๆ แห่งทั่ว
โลกก็เริ่มใช้นโยบายดอกเบี้ยติดลบ ไม่
ว่าจะเป็ น ญี่ปุ่น หรือ สหภาพยุโรป ซึ่ง
เรามาถึงจุดนี้โดยังไงก็ไม่รู้ แต่ที่แน่ๆ คือ
มันเริ่มจะเป็นนโยบายที่หลายๆ ประเทศ
เริ่มให้ความสนใจจะนำมาใช้... และมัน
ก็มีผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของเรา
ไปแบบไม่ทันตั้งตัวแล้วครับ

ดอกเบี้ยติดลบ ก็แปลว่าการที่คนฝากเงินจะต้องมา
จ่ายเงินให้กับคนยืมเงิน ซึ่งมันก็เหมือนกับอยู่ดีๆ มีเพื่อนมา
ยืมเงินเรา แล้วบอกว่า “เฮ้ย...เราอยากยืมเงิน 1,000 นิ่ง ขอเอา
มาใช้ก่อนแล้วเดี๋ยวคืน แต่ตอนคืนนั้น ขอคืนแค่ 800 นะ” แล้ว
แทนที่เราจะโกรธ เราที่เป็นคนให้ยืมกลับรู้สึกดีใจที่มีคนมาขอยืม
เงินเรา (แต่ในความเป็นจริง ถ้าใครเจอคนมาขอยืมเงินกันแบบ
นี้แล้ว...แค่ขี้มูกมาป้ายกันยังจะโกรธน้อยกว่า 555)

โศกยังดีที่อัตราดอกเบี้ยเงินฝากในบ้านเรายังไม่ติดลบ
แต่ช้าก่อน...ถึงแม้จะเห็นว่าการฝากเงินเอาดอกเบี้ยเป็นการเพิ่ม
มูลค่าของเงินในกระเป๋าเรา ถึงกระนั้น เรายังมีเพื่อนคู่ใจที่เรียก
ว่า “อัตราเงินเฟ้อ” ที่คอยบั่นทอนมูลค่าของเงิน แอบติดสอย
ห้อยตามมาด้วย และถ้าอัตราเงินเฟ้อนั้นสูงกว่าอัตราดอกเบี้ย
เงินฝาก มันก็เหมือนกับการที่ดอกเบี้ยติดลบอยู่ดี

โดยโอกาสจะเกิดเงินเฟ้อที่สูงขึ้นในอนาคตนั้น มีอยู่มาก เพราะเห็นกันอยู่ว่านโยบายพิมพ์เบงค์ออกมา เป็นว่าเล่น (หรือที่เรียกติดปากกันว่า QE - Quantitative Easing) ได้แพร่หลายในหลายๆ ประเทศจนกลายเป็น แพร่ซ่านไปแล้ว ทำให้เม็ดเงินมหาศาลจากทั่วทุกมุมโลก... ได้ถูกผลักรออกมาปลิวว่อนเข้าภาคการผลิตสินค้าและบริการ ซึ่งลองคิดดูว่าถ้าปริมาณเงินมีเยอะขึ้น แต่จำนวนสินค้ามี เท่าเดิม ก็หมายถึงเงินจะมีมูลค่าลดลง (เพราะใช้ปริมาณ เงินที่เยอะขึ้น เพื่อมาซื้อสินค้าจำนวนเท่าเดิม)

การกดอัตราดอกเบี้ยในตลาดให้ต่ำกว่าที่ควร จะเป็น และให้ต่ำกว่าอัตราเงินเฟ้อก็...**เหมือนกับเป็นการ ลงโทษคนออมเงิน แต่ที่สำคัญคือ ในขณะที่เดียวกันก็ เป็นการให้รางวัลคนที่เป็หนี้** เนื่องจากเงินเพื่อสามารถ “กัดกร่อน” มูลค่าหนี้ได้เร็วขึ้นพร้อมๆ กับเงินออมที่โดน “กัดกร่อน” เพราะให้เงินทำงานสู้เพื่อเอาชนะอัตราเงินเฟ้อ ยังไม่ได้เลย

จึงไม่แปลกเลยที่เมื่อก่อนจะเห็นรัฐบาลของประเทศที่มีหนี้สินล้นมือนิยมใช้นโยบายแบบนี้กัน...เช่น เมื่อประมาณ 50 ปีที่แล้ว (ช่วง ค.ศ. 1945 - 1980) ที่หลายๆ ประเทศเจาะจงทำดอกเบี้ยให้ติดลบ พร้อมๆ กับการพยายามค่อยๆ ทำให้มีอัตราเงินเฟ้อที่สูงขึ้น เพื่อให้มูลค่าหนี้ที่มีอยู่โดนกัดกร่อนไปทีละมากๆ...และยิ่ง เศรษฐกิจโลกในทุกวันนี้ได้ถูกผูกกันไว้อย่างเหนียวแน่น มากอย่างกับอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมโยงกันทั่วโลก **ปัญหาตอนนี้จึงไม่ได้อยู่ที่ว่าดอกเบี้ยจะผันผวนหรือติดลบแต่เพียง อย่างเดียว แต่อยู่ที่ว่าถ้าทุกอย่างยังคงเป็นอยู่น้อยต่อไปแล้ว เราจะปรับตัวการวางแผนการเงินทั้งในระยะสั้น (เอาไว้เที่ยว) และระยะยาว (เอาไว้ เกษียณ) ได้อย่างไร**

การลงทุนในสถานการณ์ที่ ังงๆ เช่นนี้ จึงต้องเข้าใจและวางแผน ให้เหมาะสมที่จะลงทุนสู้กับภาวะอัตรา ดอกเบี้ยที่แท้จริงติดลบ ซึ่งก็ต้องมอง หากการลงทุนในสินทรัพย์ที่จะเอาชนะ อัตราเงินเฟ้อได้ เช่น พันธบัตรที่ให้ผล

ตอบแทนที่สูงกว่าอัตราเงินเฟ้อ (ยิ่งเงินเฟ้อมาก ก็จะได้ผล ตอบแทน) หรือ สินค้าโภคภัณฑ์ ซึ่งอาจไม่จำเป็นจะต้อง เป็น ทองคำ หรือ น้ำมัน เสมอไปก็ได้

ในอีกมุมหนึ่ง ผมเห็นว่าการใช้นโยบายการ ลงโทษคนออมเงินหรือคนเป็นเจ้าหนี้ยิ่งนั้น ก็หมายความว่า **เราควรจะต้องเปลี่ยนจากเจ้าหนี้ (ลงทุนในเงินฝากหรือ พันธบัตร) ไปเป็นเจ้าของกิจการ (ลงทุนในหุ้น) แทน** ซึ่งก็เป็นเหมือนการสนับสนุนให้เงินไหลออกจากตลาด พันธบัตรและวิ่งเข้าสู่ตลาดหุ้น...ทำให้ตลาดหุ้นคึกคักขึ้น โดยเฉพาะการเลือกลงทุนในหุ้นของบริษัทที่สามารถจะ ผ่องถ่ายอัตราเงินเฟ้อไปสู่ราคาสินค้าได้ ซึ่งก็คือเป็นการ หลบอัตราเงินเฟ้อ หรือดอกเบี้ยติดลบได้ดีอีกทางหนึ่ง

ในยุคที่เอา เงินใส่ไว้ใน “ตุ่ม” แล้วฝังดิน นั้น ยังจะดีกว่าการฝากเงิน...ใครที่ยังไม่รู้ตัวว่ากำลังจะเสีย เปรียบคนอื่นในฐานะที่เป็นเจ้าหนี้ย่อย คงต้องหันกลับมา คิดและศึกษาทำความเข้าใจว่าตอนนี้กระแสของโลกเรานั้นกำลังวิ่งไปทิศทางไหนอยู่...

สมัยนี้...เงินทำงานยากขึ้นนะครับ !!!

Entertainment

โดย พัชรนันท์ วณิชปรีชากุล (หนู่ย) Entertain@sawasdeeactuary.com

เวลาผ่านไปเร็วมากเลยนะคะ ผ่านมาครึ่งปีแล้ว แต่ความสนุก ความตื่นเต้นยังรอเพื่อนๆ ชาวสวัสดีแอดซัวร์กันอยู่ ฉบับที่แล้ว เพื่อนๆ ที่ตอบถูกต้องมีน้อยเหลือเกิน แต่ไม่เป็นไรคะ ความสนุกยังมีมาให้เพื่อนๆ ได้ร่วมลุ้นกันทุกไตรมาส และแน่นอนว่า ฉบับนี้ เรามีอะไรที่ท้าทายอีกเช่นเดิม แต่ก่อนอื่น เรามาตอบคำถามจาก บก. คนเก่งก่อนคะ

1. NPV & GPV ต่างกันอย่างไร
2. เครื่องมือที่ช่วยบริหารความเสี่ยงสำหรับผู้สูงวัยมีอะไรบ้าง
3. อะไรคือบทลงโทษ ของคนออมเงิน

สำหรับฉบับนี้ ขอนำเสนอเกมส์ที่หลากหลาย ๆ คนคิดถึงและถามกันเข้ามามากที่สุดทีเดียว นั่นก็คือ ทายคำจากภาพ ค่ะ พร้อมแล้ว ลุยเลยคะ

1.

5.

2.

6.

3.

7.

4.

8.

เพื่อนๆ ที่ตอบถูกต้องทุกท่าน รอลุ้นรับของรางวัลจากสวัสดีแอดซักรีนไปเลยคะ

Congratulations!

สำหรับเฉลยประจำฉบับที่ 40

มีคำศัพท์ซ่อนอยู่ 5 คำ คือ

1. PROBABILITY
2. DERIVATIVE
3. ANALYSIS
4. ENDORSEMENT
5. ACTUARY

เป็นอย่างไรกันบ้างคะ เป็นศัพท์ที่เพื่อนๆ ค้นหาค้นกันเป็นอย่างดีเลย

รายชื่อผู้โชคดีที่ตอบถูกต้องครบถ้วน ได้แก่

1. คุณณิชาพันธ์ ทองรัตน์
2. คุณจุฑารัตน์ ม่วงเจริญ

ร่วมสนุกและเป็นผู้โชคดีกับเราได้ใหม่ฉบับต่อไปนะคะ

เพื่อนๆ ที่ตอบถูกต้องครบถ้วน มีเพียง 2 ท่านนะคะ สำหรับเพื่อนๆ ที่ตอบผิดไปบ้าง อย่าเสียใจนะคะ ของรางวัลฉบับหน้า ยังรอเพื่อนๆ อยู่ค่ะ

พิเศษสุด!

สำหรับเพื่อนๆ ที่ส่งไอเดียเกมส์เจ๋งๆ
และได้รับการตีพิมพ์ รัปไปเลย
ของขวัญสุดฮิปจากสวัสดีแอกซัตรี

มุมมองท้าย.....

ขอเปิดโอกาสให้เพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ
ที่มีคำถามหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับ “แอกซัตรี”

ส่งคำถามหรือข้อสงสัยของคุณมา เรามีคำตอบ

คำถามที่ได้รับเลือก จะได้รับ
“กระเป๋าผ้า Be An Actuary”
ฝากไว้แทนคำขอบคุณนะคะ

We are best-in-class customer solution.

Our Service Strengths

- Extensive local expertise
- Ready reinsurance capacity
- Reinsurance risk management
- Unique underwriting advice
Training & consulting arrangement
- Innovative product ideas / Experience in new distribution channel / Full marketing services
- Accident & Health claim management service available with over 300 network hospital countrywide

ไทย ประกัน ชีวิต

คิด เคียงข้าง ทุกชีวิต

“ภาระเยอะ
เจ็บป่วยยังต้องทำงาน หยุดไม่ได้”
ไทยประกันชีวิต
ให้คุณหมดกังวลว่าจะขาดรายได้
ในยามที่ต้องนอนโรงพยาบาล

ไทยประกันชีวิต ป่วยใช้ ได้เงิน

ช่วยให้รายได้คุณไม่สะดุด ถึงแม้ในยามเจ็บป่วย นอนโรงพยาบาลก็ยังมีรายได้

- ☑ **ขาดงานก็ยังมีรายได้...** รับเงินชดเชยรายได้สูงสุดวันละ **3,000 บาท*** เมื่อนอนโรงพยาบาลจากเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุ ให้นานต่อเนื่องสูงถึง 365 วัน
- ☑ **แม่เบทาภาระหว่างป่วยหนัก ...** นอนห้องไอซียู รับเงินสูงสุดวันละ **6,000 บาท***
- ☑ **เงินไม่สูญเปล่า** ไม่เคลมทุกกรณีตลอด 3 ปี รับเบี้ยประกันภัย
ปีสุดท้ายคืน **100%**
- ☑ **อุ่นใจ...** คุ้มครองกรณีเสียชีวิตสูงสุด **600,000 บาท***
- ☑ **คุ้มค่า...** เบี้ยเริ่มต้นแค่วันละ **9 บาท****

ป่วยใช้ ได้เงิน เหมาะกับคนทำงานทุกคน ทั้งที่มีสวัสดิการอยู่แล้วและไม่มีสวัสดิการ
เพราะเป็นเงินที่ได้นอกเหนือจากสวัสดิการที่คุณมีอยู่

โทร. เลข **02-203-5535**

* สำหรับแผนความคุ้มครอง 4

** ค่าส่วนจากเบี้ยประกันภัยรายปี เฉพาะหญิง อายุ 18 ปี จำนวนเงินเอาประกันภัย 200,000 บาท (แผน 2)

• ไทยประกันชีวิต ป่วยใช้ ได้เงิน เป็นเรื่องการตลาด ส่วนในกรณีจริงจะเป็นเรื่องแบบประกัน คำรักษาพยาบาลตามจริง ถึงขั้น

• เอกสารนี้เป็นเพียงการสรุปผลประโยชน์โดยสังเขป และขอสงวนสิทธิ์ในการพิจารณารับประกันตามหลักเกณฑ์ของบริษัทฯ

ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความคุ้มครองอย่างสมบูรณ์จากผู้เอาประกันภัยในกรณีที่ทำหนังสือไว้เท่านั้น